

KOKAVSKÉ AKTUALITY

Vydané dňa: 20. 7. 2017

VYDÁVA: Obecný úrad Liptovská Kokava
ROČNÍK: XIX.

ČÍSLO: 2
APRÍL - MÁJ - JÚN 2017

V tomto čísle nájdete:

- Stanovisko Ministerstva životného prostredia SR
- Roľnícke družstvo
- Urbariát
- Školské okienko
- JDS Lipt. Kokava
- Jubilanti
- Cirkevná rubrika
- Niečo pre gazdinky
- Športová rubrika
- Oznamy

• Radosť našich detí z okamihov v škole v prírode v hoteli Pieris, Podbanské

Stanovisko Ministerstva životného prostredia k odstrelu medvedice v Liptovskej Kokave

Pracovná skupina zriadená ministrom životného prostredia uzavrela prešetrovanie odstrelu medvedice v Liptovskej Kokave. Pri zásahu našla niekoľko pochybení. Zároveň pripravila systémové odporúčania, aby sa podobným situáciám predchádzalo. „Nešťastnú udalosť v Liptovskej Kokave je nevyhnutné rozdeliť na dve otázky. Čo sa presne stalo? Druhá otázka je ešte dôležitejšia. Čo spravíme, aby sa podobné situácie neopakovali?“ vyhlásil minister životného prostredia László Sólymos. Zároveň podotkol, že sa pravidelne informuje o zdraví oboch medveďat a podniká všetky kroky, aby ostali na Slovensku.

Minister životného prostredia zriadil začiatkom júna pracovnú skupinu na prešetrenie odstrelu medvedice v Liptovskej Kokave.

Šesťčlenná skupina bola zložená zo zástupcov ministerstva životného prostredia, Štátnych lesov TANAP, akademickej obce i tretieho sektora. Členovia skupiny preštudovali relevantnú dokumentáciu, výpovede svedkov i voľne šírené videozáznamy. Jedno z pracovných stretnutí prebehlo v samotnej Liptovskej Kokave. Podľa záverov skupiny pri zásahu došlo k niekoľkým pochybeniam a nedostatkom. Prvé pochybenie predstavuje vy-

pustenie medvedice po tom, ako jej boli odobraté mláďatá. V tejto situácii bola vysoká pravdepodobnosť, že sa ich vráti hľadať naspäť do obce. Skupina zároveň poukázala na skutočnosť, že pri zásahu nebol prítomný veterinár. Do tretice sa skupina zhodla na nedostatočnej komunikácii kompetentných s verejnosťou.

Pracovná skupina na druhej strane zdôraznila, že správanie medvedice predstavovalo hrozbu pre verejnosť. A teda neprichádzalo do úvahy nechať ju v okolí ľudských obydľí.

Preto boli preverované informácie, že maďarská strana prejavila záujem nielen o mláďatá, ale aj o dospelú medvedicu. Tieto informácie sa nepotvrdili.

Na záver pracovná skupina navrhla odporúčania, ktoré pomôžu zamedziť podobným situáciám. Medzi hlavné odporúčania patrí riešenie nedostatočného zabezpečenia odpadu v dotknutých lokalitách, riešenie prirumovania medveďa hnedého, zlepšenie informovanosti starostov a verejnosti o spôsoboch ako znižovať riziká konfliktov s medveďmi na minimum. „Po zásahu som obratom vydal pokyn Slovenskej inšpekcii životného prostredia, aby sa zamerala na kontrolu dodržiavania odpadového zákona v lokalitách, kde žijú medvede. Zákon jasne kladie povinnosť zabezpečiť kontajnery a presne určuje aj lokality, ktorých sa to týka. Na zlepšovanie informovanosti starostov chcem použiť všetky naše dostupné možnosti, prípadne spolupracovať s tretím sektorom,“ uzatvára šéf envirorezortu. Podľa ministrových slov, Štátna ochrana prírody SR dostane za úlohu vypracovať jasné manuály pre starostov, podnikateľov (najmä hotelierov a poľnohospodárov) a ďalších. Materiály budú predstavovať súbor opatrení ako minimalizovať riziká stretnutia s medveďom. A v prípade, ak by k nemu došlo, ako postupovať. Pracovná skupina dala odporúčanie aj v samotnej činnosti zásahového tímu.

V prípade zásahu navrhla zlepšiť spoluprácu medzi všetkými dotknutými – veterinármi, poľovníkmi, policajnými zložkami a ďalšími. Ako hlavný krok skupina odporučila upraviť nastavenie postupov pri podobných situáciách. Tie by mali byť prerokované so ZMOS, poľovníkmi, veterinármi a policajnými zložkami.

Ministerstvo životného prostredia

Vážení spoluobčania,

moje poďakovanie vyjadrujem všetkým členom Dobrovoľného hasičského zboru, ktorí sa zúčastňovali pri pochôdzkach v obci v súvislosti s výskytom medveďa hnedého v našej obci. Vážim si Vašu prácu a ochotu dobrovoľne podstupovať riziko, aby ste chránili nás občanov aj v takejto výnimočnej situácii.

Zvlášť chcem poďakovať predsedovi DHZ Richardovi Šoporovi a mnohým ďalším, ktorí vyjadrili podporu mne a celej mojej rodine v posledných týždňoch po nepochopiteľnom osočovaní množstvom nezainteresovaných občanov Slovenska.

Ing. Július Porubän

Roľnícke družstvo

Jarné práce začali veľmi skoro. Jarný jačmeň sme siali 1. apríla. Daždivé počasie v apríli a začiatkom mája neumožnilo vstup strojov na pole a preto bola kukurica na siláž zasiata až 19. mája. Posledná parcela ďatelino-trávou bola siata v ten istý deň ako začala prvá kosba 29. mája.

Na jar sme zasiali 28 ha jarného jačmeňa, 57 ha kukurice na siláž a 30 ha miešanky ovsa a viky. Pre zabezpečenie množstva a kvality objemových krmív sme obnovili trávnaté porasty na výmere 56 ha.

Z prvej kosby sme dorobili senáž v dostatočnom množstve a požadovanej kvalite. V roku 2017 plánujeme kúpiť lis na okrúhle balíky a respondery pre dojnice, ktoré poskytnú denný údaj o množstve nadojeného mlieka, pohybovej aktivite zvierat a vyhľadávajú dojníc v ruji.

Ing. Jaroslav Staroň
predseda družstva

Urbariát

Vážení podielníci, občania.

Jar je vždy predzvesťou zrodu niečoho nového. Zakladajú sa nové generácie zvierat. Na lúkach sa zelenie čerstvá tráva. Všetko je sviežejšie a živšie. Nám to však často príde, že každá jar je rovnaká. V záhradách, tak ako každý rok poorieme, zasejeme, zasadíme, mnohokrát tie isté plodiny, ale minimálne zmenou je, že sa snažíme ich dať na iné miesto – prestriedať ich.

Aj my, na urbári, začíname na jar prácami typickými pre lesnú prevádzku, ako sú príprava plôch pre zalesňovanie – uhadzovanie haluziny, zalesňovanie, opravy ciest po zime, spracovanie novej podkôrníkovej kalami. No minimálne sa to od predchádzajúcich rokov líši miestom, rozsahom, ako aj charakterom týchto prác.

• Vyšné podbrežie

V mesiacoch apríl až máj sme vysadili 265 890 ks sadeníc na ploche cca 100 ha. Tretina z tohto objemu sadeníc pripadala na opakované zalesňovanie na plochách, kde sa nám mladé stromčeky vysadené v minulých rokoch z rôznych príčin neprijali. Medzi takéto príčiny patrili hlavne sucho, tvrdoň smrekový, ale aj nekvalitné sadenice či nekvalitná práca pri ich výsadbe. Obnoviť les na miestach, kde ho zničil vietor a následne lykožrút, si vyžaduje trpezlivú a poctivú prácu počas niekoľkých rokov po sebe, až kým mladé stromčeky nezosilnejú a neodrastú z vplyvu škodlivých činiteľov ako tráva, malinčie a to ich bude treba ešte dlhodobo ochraňovať pred zverou – hlavne jedľu.

Mnohokrát my lesníci počúvame, že rúbeme lesy kvôli peniazom. No to môže povedať len totálny ignorant. Veď aj zákon nám hovorí, ba doslova prikazuje, že v hospodárskych lesoch musíme kalamitu či už vetrovú, alebo podkôrníkovú čo najskôr spracovať (do pol roka) a následne takto vzniknuté holiny do dvoch rokov zalesniť. Práve naopak, tým, že sú lesné porasty poškodené ešte pred svojou zrelosťou, kvalita dreva je nižšia a jeho objem menší, takže v podstate pri spracovaní kalamity v každom prípade ekonomicky tratíme. Veď na

obnovu lesných porastov v čase ich zrelosti pri normálnom hospodárení máme spracované postupy (hospodárske spôsoby a ich formy), ktoré nám umožňujú obnoviť lesy aj prirodzene a nie umelo – výsadbou pri vynaložení nemalých finančných prostriedkov.

Okrem zalesňovania v jarných mesiacoch a popri spracovávaní kalamity nás čakajú aj práce pri ochrane mladých lesných porastov (vyžínanie, ochrana pred zverou, prerezávky, ...).

V rámci projektu nám ostáva tiež ešte postaviť 6,5 km oplôtkov, ktoré sú pri správnej a pravidelnej údržbe takmer dokonalou ochranou pred zverou.

Čaká nás ešte mnoho poctivej práce, ktorej výsledkom by mali byť o 10 – 15 rokov mladé lesné porasty, ktoré budú v budúcnosti plniť všetky tie funkcie, ktoré od lesov očakávame.

Na záver chcem vysloviť pranie, aby každý za svoju čestnú prácu dostal aj poctivú plácu a nikto nežiadal od druhého veci veľkej ceny za neprimerane malú prítihodnotu.

Ďakujem

Ing. Vladimír Zubček
predseda PSBU L. Kokava

Dobrovoľný hasičský zbor

Milí spoluobčania, kolegovia hasiči,

dňa 24. júna 2017 sme do našej obce prinavrátili starý zvyk a uskutočnili sme akciu pálenie Jánskeho ohňa.

Srdečne sme Vás privítali na kopci Buchlová. Toto miesto sme si vybrali pre jeho krásne prostredie a jedinečný výhľad na našu obec a majestátny vrch Vysokých Tatier, Kriváň. Veľmi nás potešil záujem občanov, ktorý bol veľký. Najviac sme sa tešili, že hore na kopec vyšli aj rodičia s malými deťmi.

V našej obci bola tradícia pálenia Jánskeho ohňa kedysi bežne zaužívaná, sám si to pamätám ešte z čias, keď som bol malý chlapec. Keďže sa potom táto zvyklosť u nás vytratila, rozhodli sme sa ju obnoviť. Pevne verím, že sa vám pripravený program páčil a tradíciu víťanie leta a pálenie jánskeho ohňa si zachováme aj do budúcnosti.

Dovolím si aj touto cestou poďakovať hlavne všetkým členom, ktorí sa podieľali na príprave tejto akcie. Patrí im veľké ĎAKUJEM. Poďakovanie vyslovujem aj sponzorom tejto akcie, a to konkrétne Urbáru L. Kokava, RD L. Kokava, Obci L. Kokava, pánovi Bolvanskému a rodine Róberta Porubäna, ktorá darovala drevo na vatru.

Náš zbor sa v posledných dňoch zúčastnil viacerých akcií a súťaží. Posledná bola v Partizánskej Ľupči, kde sa konalo prvé kolo Hasičskej okresnej ligy. Naše družstvo získalo pekné tretie miesto.

Zásahová činnosť nášho zboru:

Bol piatok, 27. apríl 2017 a od rána v celom okrese husto pršalo. Vedeli sme, že je niečo zle, že dnes je ten dážď iný. Naše tušenie sa potvrdilo. O 17:00 hod. sme dostali hlásenie z KOS ZA o zlej situácii v Liptovskom Jáne. Do pár minút už bola na ceste prvá jednotka z nášho zboru, ktorá smerovala na miesto udalosti - povodeň v obci Liptovský Ján. Vzápätí sme vyslali do Jána aj našu Tatru T 148. Po príchode na miesto sme sa oboznámili s veľmi vážnou situáciou a ihneď na pokyn veliteľa zásahu sme začali s prácami, ktoré spočívali v pieskovaní protipovodňových vriec, stavaní a naplňaní protipovodňových zábran a monitorovanie situácie. Okolo pol noci sa počasie umúdrilo a prestalo pršať. Po 8 hodinách tvrdej práce sa o druhej nad ránom vracala prvá skupina premočená domov. Traja sme ostali do rána na mieste

monitorovať situáciu. Po dvanástich hodinách tvrdého zásahu v náročných podmienkach a po príchode na základňu sme sa prezliekli a mali sme v pláne odísť s do-
 rastom na súťaž na Oravu. Pár minút pred odchodom sme však dostali hlásenie od starostu našej obce o zatopenom rodinnom dome pri mlyne. Súťaž išla bokom a chlapi vyrazili na pomoc postihnutej rodine, kde odčerpávali vodu do poobedia. Aby toho nebolo málo, večer o 17:00 hod. nás kontaktovali obyvatelia obce a aj KOS ZA s podozrením na lesný požiar v lokalite Podbanské. Ten sa po našom preskúmaní našťastie nepotvrdil a tak sme sa definitívne po 26 hodinách a troch ostrých výjazdoch vrátili domov. Bol to veru ťažký víkend, ktorý preveril nás všetkých a dokázal nám, že sme pripravení pomáhať nielen v našej obci, ale taktiež poskytnúť pomoc aj mimo nášho zriaďovateľa. Veľké poďakovanie patrí členom našej DHZO, ktorí sa zúčastnili tohto zásahu a to menovite **Juraj Mudroň, Peter Vrbičan ml. Patrik Margetaj, Ján Glos, Lukáš Porubän, Peter Petrik a Jaroslav Klaučo.**

8. mája 2017 doobedu nás kontaktoval starosta obce a zástupca ECAV v našej obci o pomoc pri odčerpaní vody zo zatopenej kotolne starej školy. Zasaňovali **Juraj Mudroň, Patrik Margetaj a Peter Vrbičan.**

Posledné aprílové a prvé májové dni nás dostatočne preverili a dokázali, že náš zbor je pripravený kedykoľvek a akokoľvek pomôcť obyvateľom v núdzi. Aby sme nezabudli to, čo už vieme a naučili sa aj niečo nové, všetci sme sa aktívne zúčastnili taktického cvičenia zameraného na povodne, ktoré sa uskutočnilo v Liptovskej Porúbke.

Začiatkom mája sme sa zúčastnili víkendového pobytu v družobnej obci Ludgeřovice na sviatku Sv. Floriána. Hasiči z Ludgeřovic krstili a uvádzali nové zásahové vozidlo Tatra T 815-7.

Sme radi, že sme sa mohli zúčastniť a zároveň tak udržiavať priateľské vzťahy.

Chcel by som aj touto cestou upozorniť našich spoluobčanov, že v letnom období je veľké riziko vzniku lesných požiarov. Zvlášť v tomto suchom a horúcom období. Preto prosíme občanov, aby zvýšili ostražitosť a dbali nielen na svoju bezpečnosť, ale aj bezpečnosť svojho majetku. V prípade spozorovania akejkoľvek udalosti nečakať a ihneď volať bezplatné číslo 150, alebo 112.

Využívam príležitosť a už teraz vás všetkých srdečne pozývam na II. ročník Memoriálu Jaroslava Majera st., ktorý sa uskutoční 19. 08. 2017 o 10:00 hod. na ihrisku v našej obci. Tešíme sa na vás.

Na záver sa obraciam na tých z vás, ktorí máte možnosť a chuť pomôcť našim najmenším deťom. Veľmi by chceli aj oni mať svoje hasičské dresy a chodiť na súťaže pekne oblečení. Preto si naše deti bez nášho vedomia začali zbierať peniaze už na Jánskej akcii, kde si vyzbierali 62,50 €. Rozhodli sme sa, že ich samozrejme podporíme aj my a k dnešnému dňu majú od darcov vyzbieraných 195.50 €. Keďže to stále nestačí, dovoľujeme si vás požiadať o malý príspevok. Ten buď prijmeme osobne, alebo na čísle účtu DHZ L. Kokava 1647903002/5600.

V mene detí a celého zboru darcom ďakujeme.

Richard Šopor
 predseda DHZ L.Kokava

Školské okienko

30. júna zazvonil zvoniec v našej škole poslednýkrát pre našich štvrtákov. Čakajú ich noví spolužiaci, učitelia a triedy. Jeden žiak bude navštevovať ZŠ s MŠ J. D. Matejovie v Liptovskom Hrádku, 3 žiaci sa prihlásili do ZŠ s MŠ Hradná Lipt. Hrádok. Želáme im veľa študijných úspechov a dobrých kamarátov.

• Žiaci boli na školskom výlete v planetáriu a vo Vedecko-technickom centre v Košiciach

V školskom roku 2016/2017 prospelo s vyznamenaním v 2. – 4. ročníku spolu 11 žiakov. 6 žiakov prospelo veľmi dobre. Žiaci 1. ročníka boli hodnotení slovne a dosiahli veľmi dobré výsledky.

Pochvalu RŠ za výborné výsledky a reprezentáciu školy v rôznych súťažiach dostali nasledovní žiaci:

- 2. trieda: Martinka Grešová, Nela Jurčová
- 3. trieda: Radovan Činčurák, Beata Hanusová
- 4. trieda: Bianka Grunvaldská, Matej Pros

Chceme sa pochváliť dosiahnutými výsledkami za posledné dva mesiace: Naša škola sa zapojila do testovania žiakov 4. ročníka ZŠ a osemročných gymnázií. Testy KOMPARO vypracovávali žiaci z matematiky, zo slovenského jazyka a literatúry, z prírodovedy, z vlastivedy a zo všeobecných študijných predpokladov. Výsledkami žiakov sa naša škola zaradila medzi 25 % najúspešnejších škôl. Ocenenie nám poslal RNDr. Vladimír Burjan, riaditeľ spoločnosti Exam testing.

Žiaci 3. ročníka sa zapojili do súťaže vyhlásenej v časopise Maxík. Škola i každý žiak získal za úspešnú účasť v súťaži „Slovenské porekadlá a príslovia“ diplom.

2. júna sme sa zúčastnili prehliadky literárnej tvorby a recitačného umenia detí a mládeže Liptova pod názvom **Rázusovie Vrbica**.

Zo súťaže sme odchádzali šťastní, pretože sme dosiahli veľký úspech. Beata Hanusová /3. roč./získala

Cenu Martina Rázusa - najvyššie ocenenie v literárnej súťaži. Laureátka literárnej tvorby v okrese Lipt. Mikuláš bola ocenená za tri poviedky, ktoré sme poslali do súťaže. Bianka Grunvaldská /4. roč./ a Nela Jurčová /2. roč./ boli ocenené za vynikajúci prednes v kategórii próza a poézia. Dievčatám ďakujeme za reprezentáciu školy.

Mgr. Mária Díková, riaditeľka ZŠ s MŠ

Výberové konanie na funkciu riaditeľa ZŠ s MŠ Liptovská Kokava

Rada školy sa môže skladat' z 5 - 11 členov, za jej ustanovenie zodpovedá zriaďovateľ. Rada školy s 5 členmi sa môže ustanoviť v školách a školských zariadeniach, v ktorých celkový počet zamestnancov nie je vyšší ako 10, pričom sa musí dodržať zásada, že počet členov rady školy, ktorí nie sú zamestnancami školy alebo školského zariadenia, musí byť väčšinový. To sa týka aj našej školy. Na ustanovujúcom zasadnutí rady školy (2 zamestnanci školy, 2 zástupcovia rodičov, 1 delegovaný člen za zriaďovateľa) bola zvolená za predsedníčku pani Anna Droppová a za podpredsedníčku Mgr. Dana Švedová.

Dňa 30. júna 2017 sa skončilo päťročné funkčné obdobie pani riaditeľky ZŠ s MŠ v Liptovskej Kokave. V polovici mája vyhlásil starosta obce Ing. Július Porubán, podľa § 4 zákona NR SR 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve, výberové konanie na funkciu riaditeľa/riaditeľky školy. Výzva bola uverejnená na webovej stránke Okresného úradu - odboru školstva a na obecnej stránke. Do výberového konania sa prihlásila jediná kandidátka, terajšia pani riaditeľka Mgr. Mária Díková. Voľba sa uskutočnila 22. júna 2017 o 14. 00 hod. v priestoroch ZŠ. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 596/2003 Z. z. rada školy vyzvala príslušný Okresný úrad - odbor školstva v Žiline a Štátnu školskú inšpekciu na delegovanie svojich zástupcov do rady školy na účely výberového konania s riadnym hlasom. Okresný úrad Žilina - odbor školstva delegoval Mgr. Magdalénu Cúgovú. Štátna školská inšpekcia delegovala Mgr. Janu Doležiovú, ktoré potvrdili správny postup zriaďovateľa a rady školy pri voľbe členov do rady školy, organizácii a priebehu výberového konania.

Pani riaditeľka získala vo výberovom konaní plný počet hlasov - 7. Rada školy odporučila zriaďovateľovi školy vymenovať Mgr. Máriu Díkovú do funkcie RŠ na ďalšie funkčné obdobie.

Pán starosta odporúčanie prijal a Mgr. Máriu Díkovú vymenoval do funkcie riaditeľky školy na ďalšie päťročné funkčné obdobie.

Anna Droppová, predsedníčka Rady školy,
Mgr. Dana Švedová, členka rady školy
za pedagogický zbor

Ako Bebetka s dedom durili včely

Bolo leto. Prázdniny Bebetka trávila so svojimi starými rodičmi na chalupe v Jeseníkoch neďaleko Kohútky. Bolo nádherné júlové dopoludnie. Slniečko svietilo, vzduch bol zohriaty, štebotali vtáčiky, pod neďalekým stromom mravčeka budovali svoje mravenisko a motýle poletovali po nádherných kvetoch na lúke. Bebetka sedela na verande chaty učupenej pod lesom a všetku tú náheru pozorovala.

Dedko dopil kávu, položil šálku na stolík, obrátil sa na Bebetku a povedal: „Vieš čo, pôjdeme sa prejsť. Možno nájdeme nejaké maliny, čučoriedky alebo hříbiky.“ „Nezabudnite si zobrať vodu, je horúco,“ ozvala sa babka z hojdacieho kresla v rohu verandy. Tak aj urobili. Zobrali si košík, do ktorého si zabalili plechový hrnček, dokonca nezabudli ani na fľašu ovocnej šťavy a vybrali sa do lesa. Prechádzali sa, diskutovali a sem-tam našli nejakú jahôdku, malinu, hříbik... košík aj plechový hrnček sa im postupne plnili. „No, vyzerá to, že dnes nebudeme mať len praženičku s hříbikmi, ale aj výbornú bublaninu,“ povedal dedko. Spoločne s Bebetkou sa rozprávali o veciach vážnych aj menej vážnych, keď tu zrazu sa pred nimi na breze na vysokom konári objavila veľmi zvláštna vec. „Dedo, čo to je? Lopta?!“ spýtala sa a postavila sa rovno pod zvláštnu hučiacu loptu. „Cha – cha – cha, kdeže, vnučka moja, toto je hniezdo lesných včiel,“ povedal dedko a zodvihol neďaleko ležiacu dlhokánsku palicu. „Chceš? Ukážem ti, ako sa vedia také včely nahnevať.“ Bebetka sa nechápavo pozrela svojimi hnedými očami na dedka. „Ako to myslíš – nahnevať? Čo im ideš...“ nestihla dopovedať. Dedko bol rýchlejší. Poriadne štuchol palicou do hniezda a rozzúrené včely začali lietať všade okolo, všetkými smermi a bodat svoje žihadlá do dedka aj do jeho vnučky. „Au! Au! Au!“ kričala, uhýbala pred rozzúrenou armádou včiel a nechápala, čo sa deje. „Au! Au! Au!“ kričal dedko. Vedel, že to nebol najlepší nápad – duriť včely, ale teraz bolo najpodstatnejšie uniknúť pred ich hnevom. Schytil ju za ruku a utekali dole briežkom, lenže včely boli rýchle a snažili sa ušetriť dvojici ešte viac žihadiel. Prenasledovali zloduchov už hodnú chvíľu a dedko s Bebetkou nesmeli spomaliť, lebo by ich včely obkľúčili. Keď už nevládala, tak ju dedko chytil na ruky a utekal čo mu sily stačili k blízkeму rybníku. Čľup! Museli sa schovať do vody. Po chvíli čľapkania sa vo vode sa

včely vrátili späť do lesa a pravdepodobne išli opravovať svoj domov. Asi si mysleli, že ich potrestali dostatočne. „Môžeme už ísť z vody von?“ opýtala sa Bebetka drkotajúc zubami. „Pod', prezriem ťa!“ povedal dedko a na brehu povyberal z vnučky šesť žihadiel. „Dedo, aj ty si dopichaný! Ako ihelníček!“ povedala vnučka dedovi a povyberala mu tiež peknú kopy žihadiel. „No, babka nás pochváli. Nemáme košík ani hrnček, ani hříbiky, ani maliny, mokri sme ako vodníci a hrče, ktoré máme po štípancoch tiež len tak neschováme. Poďme domov.“ Chytili sa za ruky a odkráčali za babkou do chaty. Keď prišli pred chatu, babka sedela v hojdacom kresle v rohu verandy a čítala si detektívku. Bola ponorená do úžasného príbehu z 19. storočia a vtedy si odrazu všimla, že pred ňou stojí dedko s Bebetkou. Mokri, doštipaní, unavení a naprázdno.

„Dedo duril včely, však?“ opýtala sa babka. Bebetka prikývla. Zaujímalo by ju, ako to babka vedela, ale neopýtala sa.

Babka poutierala vnučku uterákom, obliekla jej čistý, suchý a voňavý župan, vyfúkala jej vlásy fénom a Bebetka vyšla na verandu za svojim dedkom. Už jej bolo príjemne teplo a nestekala jej voda po nose. Dedko sa medzitým tiež stihol zabaliť do župana. „Obed, vodníci!“ zakričala babka. O chvíľu boli už obidvaja najedení. Bebetka pozerala z verandy do lesíkov. Snažila sa pohľadom nájsť ďalší včelí úľ a upozorniť babku, aby tam deda nepustila. Pre istotu. Bola rada, že dedko duril včely v úli a nie medveďa v brlohu.

Beata Hanusová,
žiačka Základnej školy Liptovská Kokava

• Ahoj leto! :-) Deti pri jazierku u tety Katky Jelenskej.

Jubilanti

V mesiacoch apríl – jún 2017 sa dožili významných jubileí títo občania:

65 rokov:

- Dušan Jurčo, č.d.328
- Kvetoslava Bolčíšová, č.d.293
- Július Šuňavec, č.d.417
- Eva Rúčková, č.d. 21

70 rokov:

- Oľga Šuňavcová, č.d.417

75 rokov:

- Božena Hulanová, č.d.66

80 rokov:

- Anna Taragel'ová, č.d.24
- Ján Šeďo, č.d.108

90 rokov:

- Petronela Porubánová, č.d.38

Nech sú dni Vášho zrelého veku preteplené vd'ačnosťou nás všetkých. Nech je vaša jeseň plná plodov, krásna, pokojná a slnečná!

Narodili sa

- Dorota Droppová, č.d.123
- Matúš Klaučo, č.d.171
- Oliver Bartek, č.d.523

*Dnes najšťastnejší spev k nám prilieta,
keď pozeráme s pýchou na dieťa,
ktoré tu spieva do celého sveta.*

*Želáme Vám, aby tá Vaša hviezdička, pod ktorou
ste sa narodili, bola naozaj šťastná!*

Praje obecné zastupiteľstvo.

Opustili nás

- Jozef Smrek, č.d.492
- Oľga Valentová, č.d.384
- Želmíra Oravcová, č.d. 200

*Posledný pozdrav tu
šepkáme do ticha ...*

Niečo pre gazdinky

Nepečené jogurtové kocky s jahodami

KORPUS: 120 g burizóny, 50 g lieskové oriešky, 100 g čokoláda na varenie

KRÉM: 250 g biely jogurt, 250 g krémový syr (typu lučina), 150 g práškový cukor, 1 balíček želatínové stužovadlo, 500 g jahody, lístky mäty

Postup

V mise zmiešame burizóny a nadrobno podrvené alebo pomleté lieskovce, pridáme rozpustenú čokoládu na varenie, dobre premiešame a natlačíme do menšej štvorcovej formy alebo plechu (asi 25 x 25 cm). Takto pripravený korpus dáme na 30 minút do chladničky.

Medzitým očistíme jahody, umyjeme, odstopkujeme a necháme odkvapkať. Jogurt vymiešame s cukrom a krémovým syrom, podľa návodu na obale pripravíme a zapracujeme aj želatínové stužovadlo.

Jahody poukladáme na vychladený korpus špicom nahor a zalejeme krémom. Dáme do chladničky aspoň na 4 hodiny alebo najlepšie cez noc stuhnúť.

Potom ostrým nožom nakrájame na kocky, dozdobíme jahodami a mäťou.

(prevzaté z internetu)

PRANOSTIKY

V júli do košele obleč sa, v decembri po uši odej sa.

Aký júl, taký január.

Tráva v júli dozrieva.

Veľ a hríbov v júni sýpky nenaplní.

Aký je august posledný deň, taká má byť celá jeseň.

Aký je august spočiatku, taký bude /je/ až do konca.

Keď je v prvom augustovom týždni teplo, bude biela zima.

JDS Liptovská Kokava

Jednota dôchodcov patrí medzi dobrovoľné organizácie v našej obci. Podieľame sa na reprezentácii našej obce. V máji sme našu obec reprezentovali v skanzene Pribylina na súťaži vo varení bryndzových halušiek. Naše družstvo v zložení p. Evky Porubánovej, Hanky Chomovej, Danky Chovanovej, Alenky Uličnej, Gitky Didekovej a Martina Uličného obsadilo prvé miesto.

Ďakujeme pracovníckam obecného úradu p. Eve Slivkovej a Anne Droppovej, p. starostovi Ing. Júliusovi Porubánovi a predsedovi DHZ Richardovi Šoporovi, ktorí nás prišli podporiť i keď bola nedeľa.

Máloktorá obec v Liptove sa môže pochváliť, že bola štartovacou cyklistickou akciou – III. Ročníka „Od Tatier k Dunaju na bicykli aj napriek Skleróze multiplex“, ktorá sa konala na podporu chorých so sklerózou multiplex.

• *Obecný úrad ďakuje rodine Ivana Rúčku ml. za zviditeľnenie sa našej obce slávnostným štartom úvodnej etapy*

Na túto akciu p. Alenka Ovčiarková napiekla na pohostenie makové a lekvárové rožky, ktoré naše členky v krojoch ponúkali zúčastneným cyklistom.

V rámci jarného upratovania sme vyriadili autobusové zástavky pri hasičskej zbrojnici a pri obchodnom dome COOP Jednota.

Výbor JDS

Zo zákulisia života Ľudí z Liptovskej Kokavy

Milí obyvatelia Liptovskej Kokavy,

v tomto čísle Kokavských aktualít si môžete prečítať rozhovor s dvomi mužmi, ktorých možno všetci dobre poznáte a i napriek tomu, že v súčasnosti tu už nežijú, môžete ich vidieť alebo počuť prostredníctvom médií. Reč je o Pavlovi Vrbičanovi ml. a Ľubomírovi Fronkovi. Ja osobne som veľmi vďačná, že som mohla spoznať dvoch fajn chlapov.

Ľubomír Fronko

• **Milý p. Fronko, ako by ste vy charakterizovali svoj vzťah ku Liptovskej Kokave?**

Nebyť Liptovskej Kokavy, tak neexistujem. Pôvod mena je jasný. Všade, kam chodím, tak s hrdosťou hovorím, že každý Fronko na tejto planéte má korene v Kokave.

• **Kde v súčasnosti žijete? Je niečo v Liptovskej Kokave, čo by ste si tam, kde teraz žijete, radi preniesli?**

Momentálne v Banskej Bystrici. A či by som si niečo preniesol... kus Kokavy mám stále vo svojich spomienkach. Ešte ako malé dieťa, keď sme sa s bratrancom Radom hrali. Na trojkolkách sme sa preháňali ulicou k ihrisku. Spomínam si, ako sme so starým otcom chodili na „griby“ dobre že nie „s kosou“ na Vlčiu jamu alebo Pod breh. A to boli pre mňa priam mystické chvíle. Rovnako aj prechádzky na skokanský mostík. Sú to veľmi príjemné spomienky. Napr. jedna z nich: Prvý gól, ktorý som strelil vo svojom prvom súťažnom zápase, bol v Kokave na ihrisku na hornú bránu, ale do siete domáceho tímu, pretože som hral za Liptovský Ján a až po štvrtstoročí som sa dozvedel, že v bránke vtedy stál Ľubo Ondráš, tiež mediálne známy.

• **Vieme, že robíte redaktora pre televíziu Markíza a dočítali sme sa, že ste získali za svoju prácu už aj niekoľko ocenení. Kedy ste sa v živote rozhodli, že práve takúto prácu chcete v živote robiť?**

Nikdy som sa nechcel stať redaktorom spravodajstva. Nebol to môj sen ani som po tom netúžil, ani som si nemyslel, že to budem robiť. Ale štúdium a moje životné križovatky ma k tomu priviedli.

• **Mohli by ste pre nás zhodnotiť pozitíva a negatíva vašej práce?**

Je to každodenná práca. Niekedy som v nasadení 7 dní v týždni, 24 hod. denne s obmedzeným voľnom. Každý deň je úplne iný. Stalo sa mi, že jeden deň som bol na Chopku vo výške 2000 m.n.m. a na druhý deň som bol 100 km inde v bani 0,5 km pod zemou. Nie je to robota pre kancelárske typy a človek musí mať v DNA flexibilitu a radosť z pohybu.

• **Aké máte životné krédo? Resp. je vo vašom živote niečo/nieкто, kto Vám dáva silu ísť vpred?**

Životné krédo nemám, ale životné poznanie – že ak robíme veci zodpovedne a čo najlepšie, tak nakoniec sa aj to šťastie prikloní na našu stranu a pravdepodobne to skončí úspechom. Veľakrát si človek musí pomôcť sám, ale našťastie ešte existujú dobrí kolegovia a aj rodina.

• **Aké miesto má vo Vašom živote rodina? Máte na ňu popri Vašej práci čas?**

Ano, mám rodinu, s manželkou máme 2 deti. Keď rodina nebola, bol to úplne iný život. Úplne. A v súčasnosti žijem život, ktorý som si nazval „ro – ro“ (roba – rodina) život. Je to taký kolotoč. Rodina a deti sú energia, ktorá ma vie vybiť, ale aj úplne na maximum nabiť. Niekedy sa to stúha s vypätím všetkých síl, ale keď potom človek vidí tie pekné usmiat tváre doma, tak vie, že to stojí za to.

• **Čo by ste odkázali nám, Kokavcom?**

Kokava, je to jednoduchá koncová dedina. Pre niekoho to môže byť nevýhoda, ale pre niekoho aj výhoda. Určite si treba zachovať zdravý sedliacky rozum aj pri riešení zložitých vecí. Aj ja sa ho snažím v práci využívať každý jeden deň. A byť patrične hrdý na to, že žijete práve v takejto dedine, hoci to do mesta nemáte blízko a ani nikam inam, ale pravda je taká, že hoci si na Kriváň nárokujú aj obyvatelia Važca a Východnej, tak najkrajší výhľad na Kriváň je aj tak len z Kokavy.

Pavel Vrbičan ml.

• **Milý p. Vrbičan, ja som sa do Kokavy prisťahovala približne pred šiestimi rokmi a všimla som si, že je pomerne časté, že ľudia sa tu nazývajú rôznymi prezývkami. Máte aj vy nejakú?**

Samozrejme, my sme Vrbičanovci – Kakaliarovci. Vrbičanovcov je na Kokave fúra, aj ja som chodil do školy s Radom Vrbičanom, ale on je Vrbičan – Šúl'an a nie sme rodina.

• **Ako dlho už v Kokave nebývate? Čo Vám z Kokavy najviac chýba?**

Do Kokavy sa každý deň nevraciam prakticky od leta 2007, keď som skončil gymnázium v Liptovskom Hrádku. Aj naďalej však v Kokave bývam, len tam už pre rodinné a pracovné povinnosti v Bratislave nie som toľko, koľko by som si sám želal. V Kokave máme

rodinný dom, kde trávime víkendy, dovolenky, sviatky. No v Kokave je hlavne moja stará mama, strýko, brat-ranci, sesternica, ujo via, tety... Mám zároveň obrovskú radosť, že miesta ako Hrdovo, Vlčia jama, Kokavský most, salaš či Horekoncovie si zamilovala aj manželka Katka, ktorá je z Nitry. Tým aj moja nová rodina definitívne zapustila jeden z koreňov v Liptovskej Kokave.

• **Keď tu prídete na návštevu, cítite sa tu ako celebrita, ktorej je venovaná prehnaná pozornosť alebo sa tu stále cítite ako doma?**

Vždy, keď sa vrátim domov do Kokavy, tak som Paľo Vrbičan. V žiadnom prípade sa necítim inak, ako keď som napríklad šiel prvý raz do školy, alebo keď sme v kultúrnom dome v pivnici založili kapelu a cvičili po škole aj s Lukášom Gejdošom (s Luxom). Len vtedy praskla záchodová rúra pri sále a skúšobňu nám vytopilo asi tušíte čo. Nás to však neodradilo a s kapelou sme v neskorších rokoch odohrali desiatky koncertov po okrese aj po celom Slovensku. Dokonca sme to dotiahli aj na pár festivalov či do legendárneho klubu Elam v Bratislave. V Kokave som teda bol, som a budem doma do konca života.

• **Vieme, že robíte redaktora pre rádio Expres. Kedy ste sa v živote rozhodli, že práve takúto prácu chcete v živote robiť?**

V Exprese moderujem spravodajské bloky. Je to krásna aj náročná práca zároveň. Vždy som rád recitoval, chodil po súťažiacich. K tomu ma okrem rodičov a starej mamy Vrbičanovej dostala v prvých rokoch na základnej škole už žiaľ nebohá pani učiteľka Vierka Fronková. A akosi prirodzene som po gymnáziu zakotvil v Bratislave na žurnalistike. To som už mal prvotiny v novinách Liptov aj

v SME, na strednej sme zas robili vlastný časopis. Počas školy som hneď aj začal zarezávať v médiách, bez toho to nejde. Najskôr som písal hokej pre denník Šport, robil redaktora v už medzičasom zaniknutom Rádiu Viva až som napokon zakotvil v Rádiu Expres. Pre žurnalistiku som sa definitívne rozhodol asi keď som mal 15 rokov.

• **Mohli by ste pre nás zhodnotiť pozitíva a negatíva Vašej práce?**

Najpozitívnejšie na práci rozhlasáka je možnosť pri-niesť ľuďom do rádií v kuchyni, v aute, v práci či na záhrade čerstvé informácie rýchlejšie, než ktokoľvek iný. S tým je však spojená aj tá druhá strana mince – okamžitý odchod správy, reportáže do histórie. Noviny si odložíte, na internete sa k článku tiež vrátite aj neskôr. Ale čo raz zaznie v éteri, je o sekundu preč. Robotu v rádiu s 24-hodinovým spravodajstvom 7 dní v týždni je náročná aj na čas. S kolegami sa striedame a pracujeme aj cez sviatky, piatky, noci.

• **Aké máte životné krédo? Resp. je vo vašom živote niečo/nieko, kto Vám dáva silu ísť vpred?**

Krédo nemám, dopredu idem vďaka predstavám o budúcnosti a vďaka najbližšej rodine. Rodina je to naj-dôležitejšie na svete a som šťastný, že ju mám takú širokú aj na Kokave. Medzi nimi sa cítim najistejšie a najlepšie. A vďaka som aj za skvelých priateľov. Som

hrdý na to, že mám okolo seba aj takých kamarátov, ktorí pri mne stoja poriadne dlhé roky. Snažím sa im to vrátiť, kedy sa len dá.

• **Aké miesto má vo vašom živote rodina? Máte na ňu popri vašej práci čas?**

Už som to naznačil v predchádzajúcej odpovedi, ro-dina je základ úspechu. Bez perfektných rodičov a bra-tov by sa mi určite neporovnateľne ťažšie pretĺkalo životom. Za všetku pomoc a lásku som im veľmi vďač-ný. Bez rodiny, ktorej základným kameňom sa stala pred niekoľkými rokmi manželka Katka, si neviem nič predstaviť. Mám obrovskú radosť, že som našiel ďalší domov aj v Nitre, kde mám skvelých svokrovcov a miesto, kam sa môžem kedykoľvek uchýliť. Ak by som to mal podčiarknuť a zhrnúť, rodina a blízki sú pre mňa najväčšia istota v živote.

• **Čo by ste odkázali nám, Kokavcom?**

Aby nestrácali úsmev, zmysel pre humor a chuť do ži-vota! V živote sú ťažšie aj krajšie chvíle, treba si však vždy zachovať trošku nadhľad, nebrať všetko smrteľne vážne a aj si zo seba vystreliť! Máme krásne miesto, kde žijeme. Našu Kokavu. Závvidia nám ju po celom Slo-vensku. Buďme na ňu hrdí a chráňme si to, čo je naj-dôležitejšie – dobré medziľudské vzťahy.

Mgr. Janka Sládeková

Z histórie kokavského futbalu

V dnešných Kokavských novinách by som Vám chcel pripomenúť roky kokavského futbalu po založení celoobecného JRD v roku 1958. Ako som už spomenul v minulých číslach novín, ihrisko na Tehelni pre mladých, parcela terajšieho JRD, bolo zrušené pre výstavbu maštali, budov JRD a futbalový klub bol na dobu 1,5 roka odhlásený z okresnej súťaže. Odmlika a prihlásenie do okresnej súťaže IV. triedy – najnižšia súťaž okresu. Zlepšenie nastalo po vybudovaní hracej plochy (ihriska) ako aj začiatok výstavby tribúny v rokoch 1959-60. Musím spomenúť, že veľkú zásluhu na prácach výstavby malo miestne JRD a jej predseda Martin Bartoš.

• Rok 1961 – turnajová fotografia. Zľava Rúčka Ján, Gubov Pavel, Choma Miloš, Malata Ján, Šuňavec Milan, Bartek Ján, Blahút Pavel, Pozor Miloš, Šuňavec Cyril, Porubän Ján – Brk, Vrbičan Miloš. Príhovor – Jančuška Miloš, tajomník TJ

V roku 1960-61 naše mužstvo postúpilo o stupie-nok vyššie do III. triedy okresu Lipt. Mikuláš. Za naše

mužstvo hrával aj Ing. Gubov Pavel, ktorý pracoval na miestnom JRD celkom 4 roky. Bol to výborný futbalista a s chlapcami, čo sme hrávali, si veľmi dobre rozumel (uvádzam aj fotografiu víťazného zápasu turnaja s Pri-bylinou). No žiaľ už nie je medzi nami (zomrel v roku 2016) – uvádzam fotografiu z turnaja aj jeho poslednú – starší občania a futbalisti by ho určite poznali.

Keď spomínam uvedených futbalistov a športov-cov, ktorí sa pričínili v tej dobe o kokavský futbal, ne-môžem nespomenúť aj futbalistu - Vrbičan Rudolf - ku-rátor, ktorý síce celú mladosť hrával mimo našej obce, 8 rokov za TJ Dovalovo, ktorá hrala krajskú súťaž Žilinského kraja a tiež aj Liptovský Hrádok. V roku 1963-65 hrával aj za rodnú obec a pomohol herne k postupu mužstva do okresného majstrovstva III. triedy okresu L.Mikuláš. Uvádzam okres L. Mikuláš preto, lebo v tej dobe bol okres L. Mikuláš a okres Ružomberok, kde bola tiež súťaž III. triedy. II. trieda už zahrňovala okresy L. Mikuláš a Ružoberok spolu.

Na záver môjho príhovoru by som chcel zabl-ahoželať naším futbalistom, ako aj vedeniu kokavského futbalu v čele s Jaroslavom Pozorom k víťaznému vý-konu chlapcov – futbalistov a za vzornú reprezentáciu našej TJ a obce L. Kokava, keď v I. triede obsadili I. mie-sto a postúpia do V. ligy. Aj keď to už bude náročnejšia súťaž zahrňujúca regióny Liptova, Oravy, Turca, verím, že v tejto súťaži budeme hrať futbal ako sa na uvedenú súťaž patrí.

Ján Malata

• Rok 1963 – zápas s TJ Dovalovo. Zľava Vrbičan Rudolf, Bačík Eugen, Choma Ján, Šuňavec Stanislav, Růčka Ján, Malata Ján, Bartej Ján, Majstrák Ján, Vrbičan Ján – Harman, Klaučo Martin, Strnisko Jaroslav

Vážení športoví priatelia

Dovoľte mi, aby som zhodnotil činnosť nášho FO Družstevník L. Kokava v ročníku 2016-2017.

S radosťou môžem skonštatovať, že tento ročník vojde do dejín kokavského futbalu ako najúspešnejší. Naše A mužstvo postúpilo do V. ligy, keď dokázalo zvíťaziť v I. triede OFZ. Po vynikajúcej jesennej časti, ktorá nás pasovala do úlohy favorita súťaže, sme boli v očakávaní, ako to hráči zvládnu po hernej, ale aj psychickej stránke. Nevyhli sme sa zaváhaniam, ale stále sme sa držali na špici. Dôležité bolo zvládnuť zápas s najväčším prenasledovateľom Baník Dúbrava, ktorý sme v pohode zvládli. Pod naše kolísavé výkony sa veľkou mierou podpísali pracovné povinnosti a zranenia. Okrem týchto objektívnych vecí treba povedať, že do budúcnosti treba zlepšiť aj tréningovú účasť, ak chceme pokračovať v úspešnom napredovaní, lebo stále je čo zlepšovať. Tento úspech treba osláviť, no nesmieme zabudnúť sa pripraviť na nový ročník, ktorý bude omnoho náročnejší. Náš hráč Martin Števček bol s 23 gólmi najlepším strelcom súťaže.

• Ocenený Martin Števček

• Gubov Pavel

Úlohou výboru je udržať súčasný káder a pokúsiť sa ho rozšíriť, aby bola na každý post adekvátna náhrada v prípade nepredvídaných okolností. Chcel by som sa poďakovať všetkým hráčom a trénerovi Jaroslavovi Pozorovi za vzornú reprezentáciu našej obce a nášho FO, ktorú ocenil FZ pohárom odovzdaným 1. 7. 2017 na našom štadióne, čoho súčasťou bol aj futbalový zápas proti výberu okresu.

Poďakovanie patrí všetkým ľuďom, ktorí sa o chod nášho FO starali a dúfam, že budú v tejto činnosti aj naďalej pokračovať. Poďakovanie patrí aj OcÚ L. Kokava, RD L. Kokava, Urbáru L. Kokava ako aj vám verným fanúšikom. Chcel by som poďakovať aj rodičom našich malých futbalistov, ktorí chodili na všetky zápasy svojich detí, hoci výsledky v tomto roku neboli najlepšie.

Na záver Vám chcem ešte raz poďakovať za vzorné povzbudzovanie a sľúbiť, že urobíme všetko preto, aby tento úspech nebol posledný. Ďakujeme!!!

Výbor FO po konzultácii s hráčmi A mužstva a starostom obce dospel k tomuto uzáveru:

Vzhľadom k tomu, že V. liga je oveľa náročnejšia po finančnej, časovej, ale aj výkonnostnej stránke a naši hráči sú pracovne rozcestovaní po celom Slovensku, sme prihlášku do V. ligy neodoslali. A mužstvo sme prihlásili do 1. triedy, kde chceme hrať dôstojnú úlohu ako doposiaľ.

Verím, že to všetci pochopíte a ostanete nám verní aj v nasledujúcej sezóne.

Ďakujeme

Libor Porubän

Fotogaléria zo života obce a žiakov Základnej školy

• Vystúpenie našich žiakov na Deň matiek v sále kultúrneho domu

• Pre účastníkov cyklomaratónu *Od Tatier k Dunaju* pripravili naši žiaci pred štartom etapy pekný kultúrny program

• *Ovčiariska nedeľa* v skanzene Pribylina, súť až vo varení halušiek

• Žiaci ZŠ sa v škole v prírode dozvedeli mnoho zaujímavostí o lese a živočíchoch v ňom

Oznamy

Obec Liptovská Kokava
oznamuje občanom,
že dňa **29. augusta 2017**
bude hlavným usporiadateľom
centrálnych osláv 73. výročia vypuknutia SNP
na Podbanskom.

Všetkých Vás srdečne pozývame.